Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

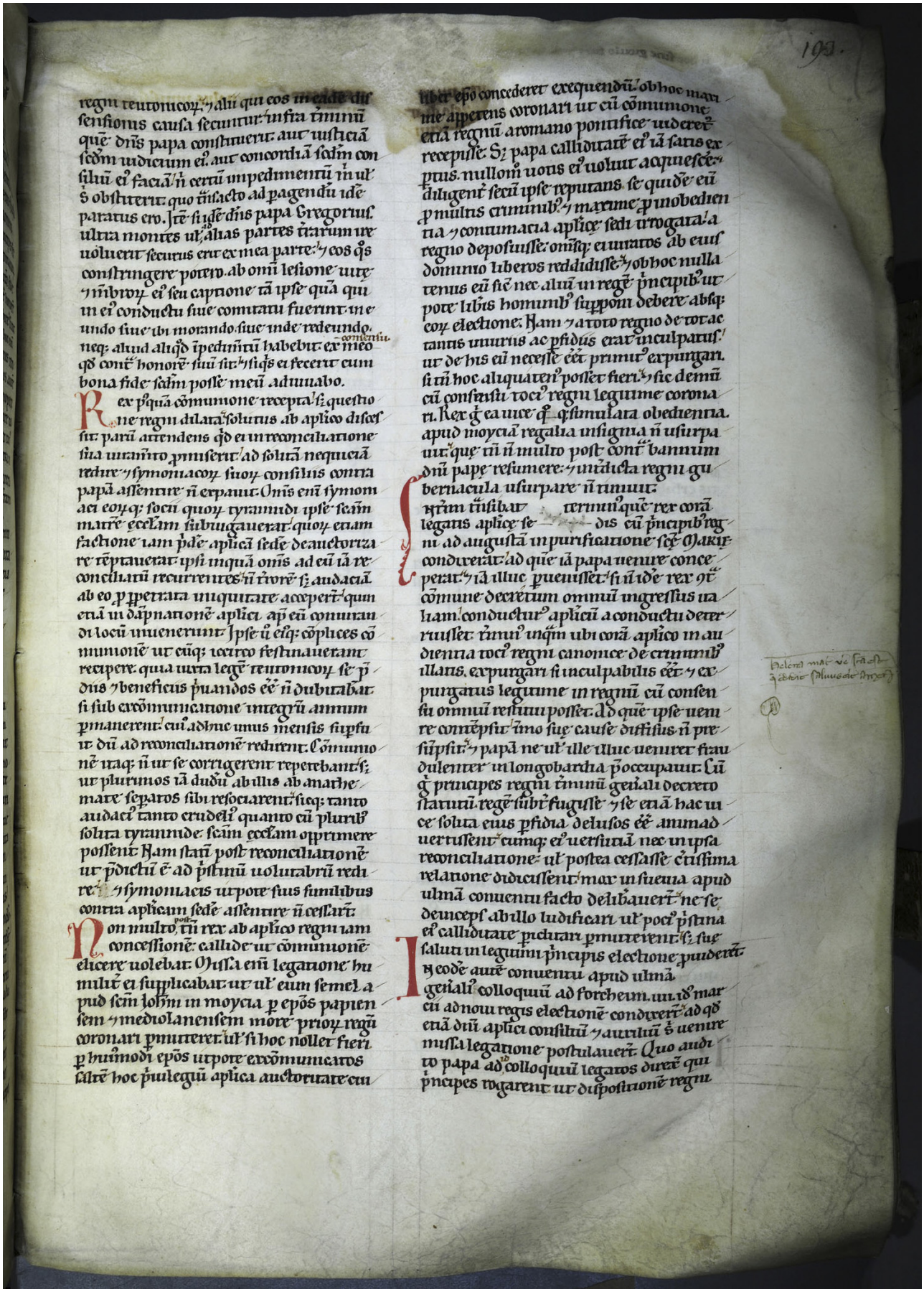

regni teutonicorum. ⁊ alii qui eos in eade dis-
sensionis causa secuti sunt infra triminum
quem dnus papa constituerit aut iusticiam
secundum iudicium eius aut concordiam salvam con-
silium eius faciant. Si certum impedimentum in ut
s obstiterit quo minus facto ad pagendum ide
paratus ero. Item si igitur dnus papa Gregorius
ultra montes ut alias partes terarum ire
voluerit securus erit ex mea parte. ⁊ eos qs
constringere potero ab omni lesione uite
⁊ membrorum eius seu captione tam ipse quam qui
in eius conductu siue comitatu fuerint in e
undo siue ubi morando siue inde redeundo.
neque aliud aliquod impedimentum habebit ex meo
quod contra honorem suum sit. ⁊ si qis ei fecerit cum
bona fide salvam posse meum adiuvabo.

Rex postquam communione recepta si questio
ne regni dilata solutus ab apostolico discesse
rit parum attendens quod ei in reconciliatione
sua iuramento promiserit ad solutam nequiciam
redire ⁊ symoniacorum suorum consiliis contra
papam assentire non erubuit. Omis enim symoni
aci eorumque socii quorum tyrannidi ipse sanctam
matrem ecclesiam subiugaverat quorum etiam
factione iam pdem apostolicam sedem de auctoritate
repravaverat ipsi inquam omis ad eum iam re
conciliatum recurrentes non timore sed audaciam
ab eo perpetrata iniquitate acceperant quam
etiam in dampnationem apostolici ap eum conviva
di locum invenerunt. Ipse eum eisque complices co
munionem ut eumque iactito festinaverant
recipere. quia iuxta legem teutonicorum se pi
dus ⁊ beneficiis puandos esse non dubitabat
si sub excommunicatione integrum animum
permanerent. cui adhuc unus mensis superfu
it dum ad reconciliationem redirent. Communio
nem itaque non ut se corrigerent repetebant sed
ut plurimos iam dudum ab illis ab ecclesia
separatos sibi associarent sicque tanto
audacior tanto crudelior quanto cum plurimis
solita tyrannide sanctam ecclesiam opprimere
possent. Iam stam post reconciliationem
ut predictum est ad pristinum voluntatem redi
re ⁊ symoniacis utpote suis similibus
contra apostolicam sedem assentire non cessavit.

Non multo post cum rex ab apostolico regnum iam
concessionem callide ut communionem
elicere volebat. Missa enim legatione hu
milem ei supplicabat ut ut eum semel a
pud sanctum Johem in Moycia per epos papien
sem ⁊ mediolanensem more priorum regum
coronari permiteret ut si hoc nollet fieri
per huiusmodi epos utpote excommunicatos
saltem hoc privilegium apostolica auctoritate cum
liberet epo concederet exequendum. ob hoc maxi
me aperens coronari ut cum communione
etiam regnum a romano pontifice videretur
recepisse. Si papa calliditatem eius iam satis ex
pertus. nullomodo vovis eius voluit acquiescere
diligenter secum ipse reputans se quidem eum
per multos criminum ⁊ maxime per inobedien
tia ⁊ contumacia apostolice sedis irrogata a
regno deposuisse omisque eius iuratos ab eius
dominio liberos reddidisse ⁊ ob hoc nulla
tenus eum sic nec alium in regem principum ut
potest libis hominum supponere debere absq;
eorum electione. Iam ⁊ a toto regno de tot ac
tantis iniuriis ac pfidis erat inculpatus.
ut de his cum necesse esset primum expurgan.
si non hoc aliquatenus posset fieri. ⁊ sic demum
cum consensu totius regni legitime corona
ri. Rex igitur ea iure quod quasimulata obedientia
apud Moyciam regalia insignia non usurpa
vit. quae tum non multo post contra bannum
domni pape resumere. ⁊ in iniuria regni gu
bernacula usurpare non timuit.

Primum tuitibat [illegible] terminum quem rex cum
legatis apostolice se [illegible] dis cum principibus reg
ni ad augustam in purificatione sancte Marie
condiverat. ad quem iam papa venire conce
perat. ⁊ iam illuc pervenisset si non de rex et
communem decretum omnium ingressus ita
liam conductum apostolicum a conductu deter
truisset timuit enim ubi coram apostolico in au
dientia totius regni canonice de criminibus
illatis expurgari si inculpabilis esset ⁊ ex
purgatus legitime in regnum cum consen
su omnium restitui posset. Ad quem ipse veni
re contempsit imo sue cause diffisus non pre
sumpsit. ⁊ papam ne ut ille illuc veniret frau
dulenter in Longobardia pooccupavit. Cum
igitur principes regni timentes geniali decreto
statuerunt regem subito fugisse ⁊ se etiam hac vi
ce soluta eius pfidia delusos esse animad
vertissent cumque eius vertutem nec in ipsa
reconciliatione ut postea cessasse certissima
relatione didicissent mox in sueuia apud
ulmam conventu facto deliberaverunt ne se
deinceps ab illo ludificari ut poterant pristina
eius calliditate pictura permiteret si sue
saluti in legitimi principis electione puderet.
Iy code autem conventu apud ulmam
geniali colloquium ad forchem. uiri de mar
cii ad novum regis electionem conderent ad quod
etiam dum apostolici consilium ⁊ auxilium se venire
missa legatione postulaverunt. Quo audi
to papa ad colloquium legatos direxit qui
principes rogarent ut dispositionem regni